

พระราชบัญญัติ
จราจรทางบก
พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศ

ว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒[๑] พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติจราจรทางบก พุทธศักราช ๒๔๗๗

(๒) พระราชบัญญัติจราจรทางบก แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๘

(๓) พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๑

(๔) พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๘

(๕) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๙ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) “การจราจร” หมายความว่า การใช้ทางของผู้ขับขี่ คนเดินเท้าหรือ คนที่จูง ชี หรือไล่ต้อนสัตว์

(๒) “ทาง” หมายความว่า ทางเดินรถ ช่องเดินรถ ช่องเดินรถประจำทาง ไหล่ทาง ทางเท้า ทางข้าม ทางร่วมทางแยก ทางลาด ทางโค้ง สะพาน และสถานที่ประชาชนใช้ในการจราจร และให้หมายความรวมถึงทางส่วนบุคคลที่เจ้าของยินยอมให้ประชาชนใช้ในการจราจรหรือที่เจ้าพนักงานจราจรได้ประกาศให้เป็นทางตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย แต่ไม่รวมไปถึงทางรถไฟ

(๓) “ทางเดินรถ” หมายความว่า พื้นที่ที่ทำไว้สำหรับการเดินรถไม่ว่าในระดับพื้นดิน ใต้หรือเหนือพื้นดิน

(๔) “ช่องเดินรถ” หมายความว่า ทางเดินรถที่จัดแบ่งเป็นช่องสำหรับการเดินรถ โดยทำเครื่องหมายเป็นเส้นหรือแนวแบ่งเป็นช่องไว้

(๕) “ช่องเดินรถประจำทาง” หมายความว่า ช่องเดินรถที่กำหนดให้เป็นช่องเดินรถสำหรับรถโดยสารประจำทางหรือรถบรรทุกทุกคนโดยสารประเภทที่อธิบดีกำหนด

(๖) “ทางเดินรถทางเดียว” หมายความว่า ทางเดินรถใดที่กำหนดให้ผู้ขับขี่รถขับไปในทิศทางเดียวกันตามเวลาที่เจ้าพนักงานจราจรกำหนด

(๗) “ขอบทาง” หมายความว่า แนวริมของทางเดินรถ

(๘) “ไหล่ทาง” หมายความว่า พื้นที่ที่ต่อจากขอบทางออกไปทางด้านข้างซึ่งยังมิได้จัดทำเป็นทาง

เท้า

(๙) “ทางร่วมทางแยก” หมายความว่า พื้นที่ที่ทางเดินรถตั้งแต่สองสายตัดผ่านกัน รวมบรรจบกัน หรือติดกัน

(๑๐) “วงเวียน” หมายความว่า ทางเดินรถที่กำหนดให้รถเดินรอบเครื่องหมายจราจรหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นในทางร่วมทางแยก

(๑๑) “ทางเท้า” หมายความว่า พื้นที่ที่ทำไว้สำหรับคนเดินซึ่งอยู่ข้างใดข้างหนึ่งของทาง หรือทั้งสองข้างของทาง หรือส่วนที่อยู่ชิดขอบทางซึ่งใช้เป็นที่สำหรับคนเดิน

(๑๒) “ทางข้าม” หมายความว่า พื้นที่ที่ทำไว้สำหรับให้คนเดินเท้าข้ามทางโดยทำเครื่องหมายเป็นเส้นหรือแนวหรือตอกหมุดไว้บนทาง และให้หมายความรวมถึงพื้นที่ที่ทำให้คนเดินเท้าข้ามไม่ว่าในระดับใต้หรือเหนือพื้นดินด้วย

(๑๓) “เขตปลอดภัย” หมายความว่า พื้นที่ในทางเดินรถที่มีเครื่องหมายแสดงไว้ให้เห็นได้ชัดเจนตลอดเวลา สำหรับให้คนเดินเท้าที่ข้ามทางหยุดหรือให้คนที่ขึ้นหรือลงรถหยุดรอก่อนจะข้ามทางต่อไป

(๑๔) “ที่คับขัน” หมายความว่า ทางที่มีการจราจรพลุกพล่านหรือมีสิ่งกีดขวาง หรือในที่ซึ่งมองเห็นหรือทราบได้ล่วงหน้าว่าอาจเกิดอันตรายหรือความเสียหายแก่รถหรือคนได้ง่าย

(๑๕) “รถ” หมายความว่า ยานพาหนะทางบกทุกชนิด เว้นแต่รถไฟและรถราง

(๑๖) “รถยนต์” หมายความว่า รถที่มีล้อตั้งแต่สามล้อและเดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ กำลังไฟฟ้า หรือพลังงานอื่น ยกเว้นรถที่เดินบนราง

(๑๗) “รถจักรยานยนต์” หมายความว่า รถที่เดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ กำลังไฟฟ้า หรือพลังงานอื่น และมีล้อไม่เกินสองล้อ ถ้ามีพ่วงข้างมีล้อเพิ่มอีกไม่เกินหนึ่งล้อ

(๑๘) “รถจักรยาน” หมายความว่า รถที่เดินด้วยกำลังของผู้ขับขี่ที่มีใช้เป็นการลากเข็น

(๑๙) “รถฉุกเฉิน” หมายความว่า รถดับเพลิงและรถพยาบาลของราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาคและราชการบริหารส่วนท้องถิ่น หรือรถอื่นที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีให้ใช้ไฟสัญญาณแสงวับวาบหรือให้ใช้เสียงสัญญาณไซเรนหรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นตามที่กำหนดให้

(๒๐) “รถบรรทุก” หมายความว่า รถยนต์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้บรรทุกสิ่งของหรือสัตว์

(๒๑) “รถบรรทุกคนโดยสาร” หมายความว่า รถยนต์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้บรรทุกคนโดยสารเกินเจ็ดคน

(๒๒) “รถโรงเรียน” หมายความว่า รถบรรทุกคนโดยสารที่โรงเรียนใช้รับส่งนักเรียน

(๒๓) “รถโดยสารประจำทาง” หมายความว่า รถบรรทุกคนโดยสารที่เดินตามทางที่กำหนดไว้ และเรียกเก็บค่าโดยสารเป็นรายคนตามอัตราที่วางไว้เป็นระยะทางหรือตลอดทาง

(๒๔) “รถแท็กซี่” หมายความว่า รถยนต์ที่ใช้รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคน

(๒๕) “รถลากจูง” หมายความว่า รถยนต์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้สำหรับลากจูงรถหรือเครื่องมือการเกษตรหรือเครื่องมือการก่อสร้าง โดยตัวรถนั้นเองมิได้ใช้สำหรับบรรทุกคนหรือสิ่งของ

(๒๖) “รถพ่วง” หมายความว่า รถที่เคลื่อนที่ไปโดยใช้รถอื่นลากจูง

(๒๗) “มาตรแท็กซี่” หมายความว่า เครื่องแสดงอัตราและค่าโดยสารของรถแท็กซี่โดยอาศัยเกณฑ์ระยะทางหรือเวลาการใช้รถแท็กซี่หรือโดยอาศัยทั้งระยะทางและเวลาการใช้รถแท็กซี่

(๒๘) “ผู้ขับขี่” หมายความว่า ผู้ขับรถ ผู้ประจำเครื่องอุปกรณ์การขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง ผู้ลากเข็นยานพาหนะ

(๒๙) “คนเดินเท้า” หมายความว่า คนเดินและให้รวมตลอดถึงผู้ใช้เก้าอี้ล้อสำหรับคนพิการหรือรถสำหรับเด็กด้วย

(๓๐) “เจ้าของรถ” หมายความว่า ผู้มีรถไว้ในครอบครองด้วย

(๓๑) “ผู้เก็บค่าโดยสาร” หมายความว่า ผู้ซึ่งรับผิดชอบในการเก็บค่าโดยสาร และผู้ดูแลคนโดยสารที่อยู่ประจำรถบรรทุกทุกคนโดยสาร

(๓๒) “ใบอนุญาตขับขี่” หมายความว่า ใบอนุญาตขับรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ใบอนุญาตสำหรับคนขับรถตามกฎหมายว่าด้วยรถจักรยานยนต์ ใบอนุญาตขับขี่ตามกฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน และใบอนุญาตผู้ประจำเครื่องอุปกรณ์การขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง

(๓๓) “สัญญาณจราจร” หมายความว่า สัญญาณใดๆ ไม่ว่าจะแสดงด้วยธง ไฟ ไฟฟ้า มือ แขน เสียงนกหวีด หรือด้วยวิธีอื่นใด สำหรับให้ผู้ขับขี่คนเดินเท้า หรือคนที่จูง ขี่ หรือไล่อ่อนสัตว์ ปฏิบัติตามสัญญาณนั้น

(๓๔) “เครื่องหมายจราจร” หมายความว่า เครื่องหมายใดๆ ที่ได้ติดตั้งไว้ หรือทำให้ปรากฏในทางสำหรับให้ผู้ขับขี่ คนเดินเท้า หรือคนที่จูง ขี่ หรือไล่อ่อนสัตว์ ปฏิบัติตามเครื่องหมายนั้น

(๓๕) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(๓๖) “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมตำรวจ

(๓๗) “เจ้าพนักงานจราจร” หมายความว่า ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานจราจร

(๓๘) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่ควบคุมการจราจร

(๓๙) “อาสาจราจร” หมายความว่า ผู้ซึ่งผ่านการอบรมตามหลักสูตรอาสาจราจร และได้รับแต่งตั้งจากอธิบดีให้ช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๔๐)[๒] “ผู้ตรวจการ” หมายความว่า ผู้ตรวจการตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกและผู้ตรวจการตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานจราจร กับออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ลักษณะ ๒

สัญญาณจราจรและเครื่องหมายจราจร

มาตรา ๒๑ ผู้ขับขี่ต้องปฏิบัติตามสัญญาณจราจรและเครื่องหมายจราจรที่ได้ติดตั้งไว้หรือทำให้ปรากฏในทาง หรือที่พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงให้ทราบ

สัญญาณจราจร เครื่องหมายจราจรและความหมายของสัญญาณจราจรและเครื่องหมายจราจรให้อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาและให้มีรูปตัวอย่างแสดงไว้ในประกาศด้วย

มาตรา ๒๒ ผู้ขับขี่ต้องปฏิบัติตามสัญญาณจราจรหรือเครื่องหมายจราจรที่ปรากฏข้างหน้าในกรณีต่อไปนี้

(๑) สัญญาณจราจรไฟสีเหลืองอำพัน ให้ผู้ขับขี่เตรียมหยุดรถหลังเส้นให้รถหยุดเพื่อเตรียมปฏิบัติตามสัญญาณที่จะปรากฏต่อไปดังกล่าวใน (๒) เว้นแต่ผู้ขับขี่ที่ได้เลยเส้นให้รถหยุดไปแล้วให้เลยไปได้

(๒) สัญญาณจราจรไฟสีแดงหรือเครื่องหมายจราจรสีแดงที่มีคำว่า “หยุด” ให้ผู้ขับขี่หยุดรถหลังเส้นให้รถหยุด

(๓) สัญญาณจราจรไฟสีเขียวหรือเครื่องหมายจราจรสีเขียวที่มีคำว่า “ไป” ให้ผู้ขับขี่ขับรถต่อไปได้ เว้นแต่จะมีเครื่องหมายจราจรกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

(๔)[๕] สัญญาณจราจรไฟลูกศรสีเขียวชี้ให้เลี้ยวหรือชี้ให้ตรงไป หรือสัญญาณจราจรไฟสีแดงแสดงพร้อมกับสัญญาณจราจรไฟลูกศรสีเขียวชี้ให้เลี้ยวหรือชี้ให้ตรงไปให้ผู้ขับขี่เลี้ยวรถหรือขับรถตรงไปได้ตาม

ทิศทางที่ลูกศรชี้ และต้องขับรถด้วยความระมัดระวัง และต้องให้สิทธิแก่คนเดินเท้าในทางข้ามหรือรถที่มาจากขวาก่อน

ในการใช้ทางตามลูกศรชี้ ผู้ขับขี่ต้องใช้ทางด้วยความระมัดระวังและต้องให้สิทธิแก่คนเดินเท้าในทางข้าม หรือผู้ขับขี่ที่มาทางขวาก่อน

(๕) สัญญาณจราจรไฟกระพริบสีแดง ถ้าติดตั้งอยู่ที่ทางร่วมทางแยกใดเปิดทางด้านใดให้ผู้ขับขี่ที่มาทางด้านนั้นหยุดรถหลังเส้นให้รถหยุด เมื่อเห็นว่าปลอดภัยและไม่เป็นการกีดขวางการจราจรแล้ว จึงให้ขับรถต่อไปได้ด้วยความระมัดระวัง

(๖) สัญญาณจราจรไฟกระพริบสีเหลืองอำพัน ถ้าติดตั้งอยู่ ณ ที่ใดให้ผู้ขับขี่ลดความเร็วของรถลงและผ่านทางเดินรถนั้นไปด้วยความระมัดระวัง

ผู้ขับขี่ซึ่งจะขับรถตรงไปต้องเข้าอยู่ในช่องเดินรถที่มีเครื่องหมายจราจรแสดงให้ตรงไป ส่วนผู้ขับขี่ซึ่งจะเลี้ยวรถต้องเข้าอยู่ในช่องเดินรถที่มีเครื่องหมายจราจรแสดงให้เลี้ยว การเข้าอยู่ในช่องเดินรถดังกล่าวจะต้องเข้าตั้งแต่เริ่มมีเครื่องหมายจราจรแสดงให้ปฏิบัติเช่นนั้น

๒๓ ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถในทางเดินรถที่มีสัญญาณจราจรไฟสีเขียวหรือไฟสีแดงติดตั้งไว้เหนือช่องเดินรถ มากกว่าสองช่องขึ้นไปต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) สัญญาณจราจรไฟสีแดงที่ทำเป็นรูปกากบาทเฉียงอยู่เหนือช่องเดินรถใดห้ามมิให้ผู้ขับขี่ขับรถในช่องเดินรถนั้น

(๒) สัญญาณจราจรไฟสีเขียวที่ทำเป็นรูปลูกศรอยู่เหนือช่องเดินรถใดให้ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถในช่องเดินรถนั้นขับรถผ่านไปได้

๒๔ ผู้ขับขี่ต้องปฏิบัติตามสัญญาณจราจรที่พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงให้ปรากฏข้างหน้าในกรณีต่อไปนี้

(๑) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ยื่น และเหยียดแขนซ้ายออกไปเสมอระดับไหล่ ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถมาทางด้านหลังของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องหยุดรถ แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ลดแขนข้างที่เหยียดออกไปนั้นลงและโบกมือไปข้างหน้าให้ผู้ขับขี่ซึ่งหยุดรถอยู่ทางด้านหลังขับรถผ่านไปได้

(๒) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ยื่น และเหยียดแขนข้างใดข้างหนึ่งออกไปเสมอระดับไหล่และตั้งฝ่ามือขึ้น ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถมาทางด้านที่เหยียดแขนข้างนั้นของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องหยุดรถ แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่พลิกฝ่ามือที่ตั้งอยู่นั้น แล้วโบกผ่านศีรษะไปทางด้านหลัง ให้ผู้ขับขี่ซึ่งหยุดรถอยู่นั้นขับรถผ่านไปได้

(๓) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ยื่น และเหยียดแขนทั้งสองข้างออกไปเสมอระดับไหล่และตั้งฝ่ามือขึ้น ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถมาทางด้านที่เหยียดแขนทั้งสองข้างของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องหยุดรถ

(๔) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ยื่น และยกแขนขวาท่อนล่างตั้งฉากกับแขนท่อนบนและตั้งฝ่ามือขึ้น ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถมาทางด้านหน้าของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องหยุดรถ แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่พลิกฝ่ามือที่ตั้งอยู่นั้นโบกไปด้านหลัง ให้ผู้ขับขี่ซึ่งหยุดรถอยู่ทางด้านหน้าของพนักงานเจ้าหน้าที่ขับรถผ่านไปได้

(๕) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ยื่น และยกแขนขวาท่อนล่างตั้งฉากกับแขนท่อนบนและตั้งฝ่ามือขึ้น ส่วนแขนซ้ายเหยียดออกไปเสมอระดับไหล่ผู้ขับขี่ ซึ่งขับรถมาทางด้านหน้าและด้านหลังของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องหยุดรถ

การหยุดรถตามมาตรานี้ ให้หยุดหลังเส้นให้รถหยุด ในกรณีที่ทางเดินรถใดไม่มีเส้นให้รถหยุด ให้ผู้ขับขี่หยุดรถห่างจากพนักงานเจ้าหน้าที่ในระยะไม่น้อยกว่าสามเมตร

๒๕ ผู้ขับขี่ต้องปฏิบัติตามสัญญาณจราจรที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แสดงด้วยเสียงสัญญาณนกหวีดในกรณีต่อไปนี้

(๑) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ใช้เสียงสัญญาณนกหวีดยาวหนึ่งครั้ง ให้ผู้ขับขี่หยุดรถทันที

(๒) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ใช้เสียงสัญญาณนกหวีดสั้นสองครั้งติดต่อกันให้ผู้ขับขี่ขับรถผ่านไปได้

มาตรา ๒๖ ในทางเดินรถที่มีสัญญาณจราจรหรือเครื่องหมายจราจรตามมาตรา ๒๒ หรือสัญญาณจราจรตามมาตรา ๒๓ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมการจราจรในทางเดินรถนั้น เห็นสมควรเพื่อความปลอดภัยหรือความสะดวกในการจราจร จะให้สัญญาณจราจรเป็นอย่างอื่นก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้ขับขี่ปฏิบัติตามเดินรถตามสัญญาณที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้

มาตรา ๒๗ สัญญาณจราจรหรือเครื่องหมายจราจรตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ เมื่อมีเหตุอันสมควรให้อธิบดีมีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท่า ติดตั้ง หรือทำให้ปรากฏซึ่งสัญญาณจราจร หรือเครื่องหมายจราจร ในทางที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๒๑

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เปลี่ยนแปลง เคลื่อนย้าย ซีดเขียน หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งสัญญาณจราจรหรือเครื่องหมายจราจรที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานติดตั้งไว้ หรือทำให้ปรากฏในทาง

มาตรา ๓๐ สัญญาณจราจรหรือเครื่องหมายจราจรที่ทำ ติดตั้งหรือทำให้ปรากฏในทางโดยฝ่าฝืนมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ เจ้าพนักงานจราจรมีอำนาจยึด รั้วถอน ทำลาย หรือทำให้สิ้นไปซึ่งสัญญาณจราจร หรือเครื่องหมายจราจรนั้นได้

ระเบียบกองทัพเรือ
ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย
พ.ศ.๒๕๓๑

เพื่อให้การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับบุคคล เอกสาร สถานที่ และการสื่อสารในกองทัพเรือ สอดคล้องกับระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ ระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ เกี่ยวกับการสื่อสาร และระเบียบกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยหน่วยกรรมวิธีข้อมูล อัดโนมตี จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกองทัพเรือว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย พ.ศ.๒๕๓๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกองทัพเรือที่ ๓ ว่าด้วยการรักษาความลับ ฉบับลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ.๒๕๐๖

บรรดาระเบียบ และคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับ ระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“พื้นที่ควบคุม” หมายความว่า พื้นที่ที่อยู่ติดต่อ หรือที่อยู่โดยรอบ “พื้นที่หวงห้าม” ภายในเขต “พื้นที่ควบคุม” นี้ต้องมีระเบียบการควบคุมบุคคลและยานพาหนะ เพื่อช่วยกั้นกรองเสียชั้นหนึ่ง ก่อนที่จะให้เข้าถึง “พื้นที่หวงห้าม”

“พื้นที่หวงห้าม” หมายความว่า พื้นที่ที่มีการพิทักษ์รักษาสิ่งที่เป็นความลับ ตลอดจน บุคคลสำคัญ ทรัพย์สิน หรือวัสดุที่สำคัญของทางราชการ “พื้นที่หวงห้าม” นี้อาจแยกออกเป็น “เขตหวงห้าม เฉพาะ” กับ “เขตหวงห้ามเด็ดขาด”

“เขตหวงห้ามเฉพาะ” หมายความว่า เขตพื้นที่ซึ่งมีสิ่งที่เป็นความลับ ตลอดจนบุคคล หรือสิ่งที่มีความสำคัญซึ่งจะต้องพิทักษ์รักษา การเข้าไปในเขตพื้นที่นี้โดยปราศจากการควบคุม อาจทำให้ สามารถเข้าถึงความลับ บุคคล และสิ่งอุปกรณ์สำคัญดังกล่าวได้

“เขตหวงห้ามเด็ดขาด” หมายความว่า เขตพื้นที่ซึ่งมีสิ่งที่เป็นความลับ ตลอดจนบุคคล หรือสิ่งที่มีความสำคัญยิ่ง ซึ่งการเข้าไปยังพื้นที่นี้เป็นเหตุให้เข้าถึงความลับ บุคคล และสิ่งที่มีความสำคัญยิ่ง ในการรักษาความปลอดภัยดังกล่าวได้โดยตรง

“ผู้เยี่ยม” หมายความว่า บุคคลใด ๆ ที่เข้าไปยังสถานที่ราชการ เรือ หรือเครื่องบินของ กองทัพเรือ โดยบุคคลนั้นมิได้ประจำอยู่ ณ สถานที่ เรือ หรือเครื่องบินนั้น หรือมิได้เป็นเจ้าของหน้าที่ใน กองบังคับการ ซึ่งใช้สถานที่ เรือ หรือเครื่องบินนั้นเป็นที่ตั้งกองบังคับการ ผู้เยี่ยมแบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ ผู้เยี่ยมประเภทที่ ๑ ผู้เยี่ยมประเภทที่ ๒ และผู้เยี่ยมประเภทที่ ๓

“ผู้เยี่ยมประเภทที่ ๑” หมายความว่า ผู้เยี่ยมที่เป็นบุคคลสัญชาติไทยภายในวงการ
รัฐบาล หรือ บริษัทห้างร้านเอกชน ที่มีสัญญาผูกพันกิจการกับกองทัพเรือ

“ผู้เยี่ยมประเภทที่ ๒” หมายความว่า ผู้เยี่ยมที่เป็นบุคคลสัญชาติไทยที่เป็นตัวแทนของ
รัฐบาล วงการทหารเรือ เอกชนของต่างประเทศ และรวมทั้งบุคคลสัญชาติไทยนอกจากที่กล่าวแล้วในประเภทที่ ๑

“ผู้เยี่ยมประเภทที่ ๓” หมายความว่า ผู้เยี่ยมที่เป็นบุคคลสัญชาติอื่นที่เป็นตัวแทนของ
รัฐบาล หรือวงการทหาร หรือที่เป็นลูกจ้างของบริษัทห้างร้านเอกชนที่มีสัญญาผูกพันกิจการกับกองทัพเรือ
หรือลูกจ้างของกองทัพเรือ หรือบุคคลสัญชาติอื่นนอกจากที่กล่าวมา

“การเยี่ยมที่เข้าถึงความลับ” หมายความว่า การเยี่ยมซึ่งผู้เยี่ยมสามารถรู้หรือ ได้ข้อความ
เกี่ยวกับข่าวสารลับ ทั้งจากการสังเกตและการสนทนาเรื่องที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการที่ผู้เยี่ยมได้เข้าไปใน
สถานที่ซึ่งสามารถเข้าถึงความลับด้วยวิธีการดังกล่าวข้างต้น หรือแม้แต่เพียงผ่านไปและ/หรือ ได้ข้อความ
จากการสังเกตเห็นเพียงอย่างเดียว

ข้อ ๕ ให้เจ้ากรมข่าวทหารเรือรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

การรักษาความปลอดภัย

ข้อ ๖ การรักษาความปลอดภัยตามระเบียบนี้ แบ่งออกเป็น

- ๖.๑ การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับบุคคล
- ๖.๒ การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับเอกสาร
- ๖.๓ การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่
- ๖.๔ การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับการสื่อสาร

ข้อ ๗ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของ
กองทัพเรือ คือ

- ๗.๑ เจ้ากรมข่าวทหารเรือ เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัย กองทัพเรือ
- ๗.๒ หัวหน้ากองรักษาความปลอดภัย กรมข่าวทหารเรือ เป็นผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ควบคุม
การรักษาความปลอดภัย กองทัพเรือ
- ๗.๓ หัวหน้ากองสารบรรณ กรมสารบรรณทหารเรือ เป็นนายทะเบียนเอกสารลับ
กองทัพเรือ
- ๗.๔ หัวหน้าแผนกรับส่ง กองสารบรรณ กรมสารบรรณทหารเรือ เป็นผู้ช่วยนายทะเบียน
เอกสารลับ กองทัพเรือ
- ๗.๕ หัวหน้ากองอำนวยการสื่อสาร กรมสื่อสารทหารเรือ เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมการ
รักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับการสื่อสาร กองทัพเรือ

๓.๖ หัวหน้าแผนกรักษาความปลอดภัยทางการสื่อสาร กองอำนวยการสื่อสาร กรมสื่อสารทหารเรือ เป็นผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับการสื่อสาร กองทัพเรือ

๓.๗ ผู้อำนวยการศูนย์ประสานกรรมวิธีข้อมูล สำนักงานปลัดบัญชาทหารเรือ เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัยศูนย์กรรมวิธีข้อมูล กองทัพเรือ

๓.๘ รองผู้อำนวยการศูนย์ประสานกรรมวิธีข้อมูล สำนักงานปลัดบัญชาทหารเรือ เป็นผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัยศูนย์กรรมวิธีข้อมูล กองทัพเรือ

ข้อ ๘ เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของกองทัพเรือ ตามข้อ ๗ มีหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ ระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับการสื่อสาร และระเบียบกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยหน่วยกรรมวิธีข้อมูลอัตโนมัติ โดยอนุโลม

ข้อ ๙ ให้ส่วนราชการต่าง ๆ ดำเนินการ

๙.๑ แต่งตั้งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยต่าง ๆ ดังนี้

๙.๑.๑ เจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัย และผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัย

๙.๑.๒ นายทะเบียนเอกสารลับ และผู้ช่วยนายทะเบียนเอกสารลับ

๙.๑.๓ เจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับการสื่อสาร และผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับการสื่อสาร

๙.๑.๔ เจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัยศูนย์กรรมวิธีข้อมูล และผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัยศูนย์กรรมวิธีข้อมูล

๙.๑.๕ นายทะเบียนวัสดุลับทางการสื่อสาร และผู้ช่วยนายทะเบียนวัสดุลับทางการสื่อสาร

๙.๑.๖ เจ้าหน้าที่ควบคุมการรหัส

๙.๑.๗ เจ้าหน้าที่นำสาร

๙.๑.๘ ผู้รักษาการนำสาร

๙.๑.๙ เจ้าหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยสถานที่และการสื่อสาร ตามความจำเป็น

๙.๒ ส่งชื่อและตัวอย่างลายมือชื่อของเจ้าหน้าที่ใน ๙.๑.๑ - ๙.๑.๖ ให้กรมข่าวทหารเรือ ในโอกาสแรกเมื่อได้แต่งตั้งแล้ว หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง

หมวด ๒

การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับบุคคล

ข้อ ๑๐ ให้ส่วนราชการต่าง ๆ ดำเนินการในเรื่องการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับบุคคล ดังนี้

๑๐.๑ การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับบุคคล มีความมุ่งหมายเพื่อเลือกเฟ้น ตรวจสอบ ให้ได้บุคคลที่มีลักษณะเหมาะสมแก่การบรรจุเข้ารับราชการหรือให้ปฏิบัติหน้าที่ และเพื่อกำหนดระดับความไว้วางใจในการมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับความลับ

บุคคลที่จะต้องทำการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรม ได้แก่

๑๐.๑.๑ บุคคลที่จะบรรจุเข้ารับราชการ และ/หรือเข้าเป็นนักเรียนของส่วนราชการ

๑๐.๑.๒ บุคคลที่จะมอบความไว้วางใจให้เข้าถึงชั้นความลับ

๑๐.๑.๓ บุคคลอื่น ๆ ตามที่เจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัย กองทัพเรือ หรือผู้บังคับบัญชา พิจารณาเห็นสมควรให้ทำการตรวจสอบ

๑๐.๒ การขอให้กรมข่าวทหารเรือตรวจสอบเพื่อให้ความไว้วางใจทางการรักษาความปลอดภัย ให้ดำเนินการดังนี้

๑๐.๒.๑ บันทึกประวัติในแบบประวัติบุคคล (รปภ.๑) ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ จำนวน ๒ ชุด ในความอำนวยการของเจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัยของส่วนราชการนั้น ๆ ในขณะเดียวกัน ถ้าพิจารณาเห็นว่าผู้บันทึกประวัติมีทำ سوءพิรุณ หรือมีข่าวสารเสียหาย ให้เจ้าหน้าที่ควบคุมการจัดทำประวัติ จัดทำบันทึกของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการลงบันทึกประวัติบุคคล (รปภ.๒) และมีให้เจ้าของประวัติได้ทราบข้อความในการลงบันทึกของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการลงบันทึกประวัติบุคคล (รปภ.๒) นี้

๑๐.๒.๒ ในการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคลก่อนที่จะบรรจุเข้ารับราชการ โอน ย้าย ให้เข้าถึงชั้นความลับ หรือรับเข้าเป็นนักเรียน ให้ส่วนราชการระบุวัตถุประสงค์ในหนังสือนำด้วย ดังนี้

๑๐.๒.๒.๑ ขอให้เข้าถึงชั้นความลับใด

๑๐.๒.๒.๒ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งใด จะขอให้ดำรงตำแหน่งใด รวมทั้งหน้าที่ที่จะปฏิบัติในตำแหน่งนั้น ด้วย เช่น บุคคลที่ปฏิบัติงานใกล้ชิดกับบุคคลสำคัญ เป็นต้น

๑๐.๒.๒.๓ แจ้งกำหนดเวลาที่ต้องการทราบผลไว้ด้วย

๑๐.๒.๓ ให้ส่วนราชการส่งหลักฐานตาม ๑๐.๒.๑ และ ๑๐.๒.๒ ไปยังกรมข่าวทหารเรือ ล่วงหน้าก่อนขอทราบผลไม่น้อยกว่า ๒ เดือน

๑๐.๓ ในกรณีบรรจบุคคลเข้าเป็นข้าราชการทหาร หรือมอบความไว้วางใจให้ปฏิบัติหน้าที่เฉพาะกิจที่เกี่ยวกับความลับทางราชการ ระหว่างที่รอฟังผลการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรม ถ้าจำเป็น ก็ผ่อนผันให้ดำเนินการไปก่อนได้ โดยกรมข่าวทหารเรือจะต้องตรวจสอบขั้นต้นและรับรองความไว้วางใจขั้นต้นให้ ถ้าผลการตรวจสอบภายหลัง ปรากฏว่าผู้ผู้นั้นมีความประพฤติหรือมีประวัติและพฤติกรรมไม่เหมาะสม ก็ให้ยกเลิกบรรจหรือเลิกจ้างหรือยกเลิกการมอบความไว้วางใจทันที

๑๐.๔ ข้าราชการทหารในกองทัพเรือทุกคน ก่อนที่จะได้มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับความลับของทางราชการ ให้เจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัยของส่วนราชการนั้น ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

๑๐.๔.๑ อบรมชี้แจงให้ทราบโดยละเอียดถึงความสำคัญและมาตรการของการรักษาความปลอดภัยในส่วนราชการนั้น ๆ เป็นครั้งคราวตามโอกาส

๑๐.๔.๒ จัดให้มีการลงนามในบันทึกรับรองการรักษาความลับเมื่อเข้ารับตำแหน่งหรือหน้าที่ (รปภ.๑๗)

๑๐.๔.๓ จัดทำใบรับรองความไว้วางใจ (รปภ.๓) และทำเนียบลับที่สุดหรือลับมาก (รปภ.๕) พร้อมทั้งแก้ไขให้ถูกต้องทันสมัยอยู่เสมอ

๑๐.๕ การย้ายข้าราชการทหารซึ่งปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับความลับของทางราชการ ให้ต้นสังกัดเดิมส่งใบรับรองความไว้วางใจ (รปภ.๓) ไปยังต้นสังกัดใหม่ เพื่อเป็นแนวทางพิจารณา

๑๐.๖ ส่วนราชการที่ดำเนินการศึกษาอบรมต้องกำหนดชั้นความลับของหลักสูตร ให้เหมาะสม ผู้ที่เข้ารับการศึกษาอบรมจะต้องได้รับความไว้วางใจจากผู้บังคับบัญชาว่าเป็นผู้ที่สามารถมอบหมายให้ปฏิบัติราชการที่เกี่ยวกับความลับ ไม่ต่ำกว่าชั้นความลับที่กำหนดไว้สำหรับหลักสูตรนั้น

๑๐.๗ ก่อนที่บุคคลใดจะพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับความลับของทางราชการ หรือจะลาออก จะโอนย้ายไปรับราชการนอกกองทัพเรือ ให้เจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัยของส่วนราชการต้นสังกัดดำเนินการให้บุคคลนั้นลงนามในบันทึกรับรองการรักษาความลับเมื่อพ้นจากตำแหน่งหรือหน้าที่ (รปภ.๑๘)

๑๐.๘ บุคคลที่พ้นจากตำแหน่งหรือหน้าที่ไปแล้ว เมื่อกลับเข้าทำงานในตำแหน่งหรือหน้าที่ที่เกี่ยวกับความลับของทางราชการชั้นลับที่สุด หรือลับมากอีกจะต้องตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมใหม่โดยครบถ้วน

๑๐.๕ ให้ผู้บังคับบัญชาทุกชั้นและเจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัยของส่วนราชการนั้น สอดส่อง ซึ่แจ้งเรื่องราวและทำนุบำรุงขวัญของผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อมิให้ตกเป็นเหยื่อของการโฆษณาชวนเชื่อหรือการบ่อนทำลายของฝ่ายตรงข้ามได้ หากพบว่าบุคคลใดมีพฤติกรรมไม่น่าไว้วางใจ ให้ผู้บังคับบัญชารายงานการเปลี่ยนแปลงหรือพฤติกรรมอันอาจเป็นผลกระทบต่อการรักษาความปลอดภัยของทางราชการตามลำดับขั้นจนถึงกองทัพเรือ โดยเร็วที่สุด และแจ้งให้กรมข่าวทหารเรือทราบด้วย

หมวด ๓

การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับเอกสาร

ข้อ ๑๑ ในส่วนราชการต่าง ๆ ดำเนินการในเรื่องการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับเอกสาร ดังนี้

๑๑.๑ การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับเอกสาร มีความมุ่งหมายเพื่อคุ้มครองป้องกันและพิทักษ์เอกสารลับทั้งปวงของทางราชการทุกชั้นตอน มิให้ล่วงรู้ไปถึงบุคคลที่ไม่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องหรือสูญหายไป อันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ

๑๑.๒ การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับเอกสารจะต้องถือหลักปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ โดยจะต้องพิจารณาถึงเรื่องต่อไปนี้

๑๑.๒.๑ การกำหนดชั้นความลับ ความรับผิดชอบในการกำหนดชั้นความลับ ผู้มีอำนาจกำหนดชั้นความลับ วิธีกำหนดชั้นความลับ และเครื่องหมายแสดงชั้นความลับ

๑๑.๒.๒ การปรับชั้นความลับ และการยกเลิกชั้นความลับ

๑๑.๒.๓ การทะเบียนเอกสารลับ

๑๑.๒.๔ การตรวจสอบเอกสารลับ

๑๑.๒.๕ การโอนเอกสารลับ

๑๑.๒.๖ การดำเนินการเกี่ยวกับเอกสารลับ ได้แก่ การจัดทำ การแจกจ่าย การสำเนาเพิ่มเติม และการแปล การปฏิบัติเกี่ยวกับข้อความลับบางส่วน การส่ง (เช่น การเสนอ และการเวียนเอกสารภายในส่วนราชการเดียวกัน การบรรจุเพื่อส่งออกนอกส่วนราชการ การส่งภายในประเทศ การส่งออกนอกประเทศ เจ้าหน้าที่นำสารและผู้อารักขาการนำสาร และการส่งข้อความโดยทางโทรคมนาคม) การรับ การเก็บรักษา การยืม การถ่ายภาพด้วยไมโครฟิล์ม การทำลาย และการรักษาความปลอดภัยเรื่องของทางราชการก่อนถึงเวลาเปิดเผย

๑๑.๓ ให้ส่วนราชการต่าง ๆ จัดทำแผนการพิทักษ์รักษา แผนการเคลื่อนย้ายและแผนการทำลายเอกสารลับที่สุดและลับมากในเวลาฉุกเฉินเป็นกรณีพิเศษ โดยต้องเตรียมอุปกรณ์การทำลายไว้ให้พร้อม สามารถทำลายได้ทันที

๑๑.๔ ให้ส่วนราชการต่าง ๆ ตรวจสอบเอกสารลับทุกหกเดือนและทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนตัวนายทะเบียนเอกสารลับ โดยให้หัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงกองทัพเรือแต่งตั้งคณะกรรมการอันประกอบด้วย นายทะเบียนเอกสารลับและเจ้าหน้าที่อื่นอีกอย่างน้อยสองคน ทำการตรวจสอบและเสนอรายงานการตรวจสอบเอกสารลับ (รปภ.๑๔) ให้หัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงกองทัพเรือทราบและสั่งการ โดยเร็วที่สุด

หมวด ๔

การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่

ข้อ ๑๒ ให้ส่วนราชการต่าง ๆ ดำเนินการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่ ดังนี้

๑๒.๑ การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่ที่มีความมุ่งหมายเพื่อกำหนดมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่ของส่วนราชการเป็นแนวทางในการวางแผนให้ส่วนราชการดำเนินการรักษาความปลอดภัยตามความเหมาะสมกับระดับความสำคัญของสถานที่นั้น ๆ ช่วยเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการพิทักษ์รักษาสถานที่ และวัตถุต่าง ๆ ที่มีค่าสูงของชาติ ให้พ้นจากการโจรกรรม การจารกรรม และการก่อวินาศกรรม หรือเหตุอื่นใดอันอาจทำให้เสียสมรรถภาพในการปฏิบัติภารกิจของส่วนราชการ

๑๒.๒ ให้ส่วนราชการต่าง ๆ พิจารณากำหนดพื้นที่รักษาความปลอดภัยตามความจำเป็นของส่วนราชการในลักษณะดังต่อไปนี้

- ๑๒.๒.๑ พื้นที่ควบคุม
- ๑๒.๒.๒ พื้นที่หวงห้าม
- ๑๒.๒.๓ เขตหวงห้ามเฉพาะ
- ๑๒.๒.๔ เขตหวงห้ามเด็ดขาด

ข้อ ๑๓ ให้ส่วนราชการต่าง ๆ ใช้มาตรการรักษาความปลอดภัยในเขตหวงห้ามเด็ดขาด ดังนี้

๑๓.๑ มีเครื่องกันเขตโดยรอบ ให้เห็นได้ชัดเจน
๑๓.๒ จัดระบบควบคุมและพิสูจน์ทราบตัวบุคคลในการผ่านเข้าออก
๑๓.๓ มีเจ้าหน้าที่ควบคุมช่องทางเข้าออกทุกแห่ง ถ้ามิได้ปิดช่องทางนั้นอย่างมั่นคง
๑๓.๔ เฉพาะผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องและได้รับความไว้วางใจทางการรักษาความปลอดภัยตามความเหมาะสมแล้วเท่านั้น จึงจะได้รับอนุญาตให้เข้าไปยังพื้นที่นี้ได้

ข้อ ๑๔ ให้ส่วนราชการต่าง ๆ ใช้มาตรการรักษาความปลอดภัยในเขตหวงห้ามเฉพาะ ดังนี้

- ๑๔.๑ มีเครื่องกันเขตโดยรอบ ให้เห็นได้ชัดเจน
- ๑๔.๒ จัดระบบควบคุมและพิสูจน์ทราบตัวบุคคลในการผ่านเข้าออก

๑๔.๓ ช่องทางเข้าออกทุกแห่ง ถ้ามิได้ปิดช่องทางนั้นอย่างมั่นคง ต้องมี

๑๔.๓.๑ เจ้าหน้าที่ควบคุมช่องทางเข้าออกนั้น ๆ หรือ

๑๔.๓.๒ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่นี้ หรือ

๑๔.๓.๓ การป้องกันการล้วงล้ำด้วยระบบสัญญาณแจ้งภัยอัตโนมัติ

๑๔.๔ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปยังพื้นที่นี้โดยมีเสรีภาพภายในการเคลื่อนไหวนั้น จะต้อง

ได้รับความไว้วางใจทางการรักษาความปลอดภัยอันเหมาะสม สำหรับผู้ที่ไม่ได้รับความไว้วางใจให้เข้าถึงความลับที่อยู่ในพื้นที่นี้อาจได้รับอนุญาตให้เข้าไปยังพื้นที่นี้ได้ แต่จะต้องจัดการป้องกันมิให้เข้าถึงความลับภายในพื้นที่นี้โดยการจัดผู้ติดตาม ผู้ดูแล หรือจัดการรักษาความปลอดภัยประการอื่น ๆ

ข้อ ๑๕ ให้ส่วนราชการต่าง ๆ ใช้มาตรการรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ควบคุม ดังนี้

๑๕.๑ แสดงเขตโดยรอบ ให้เห็นได้ชัดเจน

๑๕.๒ จัดระบบควบคุมและพิสูจน์ทราบตัวบุคคลในการผ่านเข้าออกตามสมควร

๑๕.๓ มีสถานีตรวจสอบ ณ ตำบลที่ที่ใช้เข้าออกเป็นประจำ อันอาจมีการตรวจ

เครื่องหมายแสดงตัว ณ ที่นั้นได้

๑๕.๔ กำหนดความจำเป็นและวิธีอนุญาตให้เข้าไปยังพื้นที่นี้

๑๕.๕ แจกมาตรการรักษาความปลอดภัยให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทราบ

ข้อ ๑๖ การควบคุมการเยี่ยมของผู้เยี่ยม ให้ปฏิบัติดังนี้

๑๖.๑ ให้ส่วนราชการต่าง ๆ จัดทำสมุดบันทึกการเยี่ยมขึ้นไว้ตามที่เห็นสมควร

โดยความเห็นชอบของกรมข่าวทหารเรือ

๑๖.๒ ในกรณีที่ผู้เยี่ยมแสดงความสนใจจนเกินสมควรในข่าวสารบางอย่างที่อาจเป็นประโยชน์ต่อต่างประเทศ หรือเป็นภัยต่อประเทศชาติ หรือมีพฤติการณ์อื่น ๆ ที่น่าสงสัย ให้ผู้ที่ทราบเหตุการณ์รายงานตามลำดับชั้นไปยังกองทัพเรือ ในรายงานนั้นควรมีรายการต่าง ๆ คือ ชื่อ ชื่อสกุล สัญชาติ ตำแหน่งหน้าที่ วันเวลา เหตุผลในการเยี่ยมตามที่แจ้ง เหตุผลในการเยี่ยมที่ผู้รายงานคาดหมาย สิ่ง que ผู้เยี่ยมสนใจเป็นพิเศษ ประเภทของคำถามของผู้เยี่ยม สิ่ง que ผู้เยี่ยมได้ชมและได้รับคำอธิบาย สิ่ง que ผู้เยี่ยมขอทราบแต่ส่วนราชการนั้น ๆ ปฏิเสธ ชี้ความสามารถและความรอบรู้ของผู้เยี่ยมตามที่ผู้รายงานคาดหมาย

๑๖.๓ ผู้บังคับบัญชาส่วนราชการรับเยี่ยมมีอำนาจพิจารณาอนุญาตและรับผิดชอบการเยี่ยมได้ทุกกรณี เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้ จะต้องได้รับอนุญาตจากกองทัพเรือก่อน

๑๖.๓.๑ การเปิดให้ประชาชนทั่วไปเยี่ยมเรือ หรือเครื่องบินของกองทัพเรือระหว่างแคว้นเมืองท่าต่างประเทศ

๑๖.๓.๒ การเยี่ยมเรือหรือเครื่องบินของกองทัพเรือขณะอยู่ในระหว่างการซ่อมสร้างหรือตัดแปลง

๑๖.๓.๓ การเยี่ยมส่วนราชการในกองทัพเรือที่ต้องเข้าถึงชั้นความลับ เว้นในกรณีที่เป็นบุคคลสัญชาติไทยในวงจรรัฐบาล

๑๖.๔ หัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงกองทัพเรือมีอำนาจพิจารณาอนุญาตและรับผิดชอบ การเชื่อมส่วนราชการของบุคคลสัญชาติอื่น ในกรณีส่วนราชการในกองทัพเรือต้องการได้รับประโยชน์ จากความเชี่ยวชาญของบุคคลนั้นในขอบเขตที่ไม่เข้าถึงชั้นความลับ และภายในช่วงเวลาจำกัด

๑๖.๕ การเชื่อมเข้าถึงความลับ ให้ขออนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรต่อส่วนราชการที่ จะรับเชื่อม ดังนี้

๑๖.๕.๑ ผู้เชื่อมประเภทที่ ๑ ยกเว้นบุคคลสัญชาติไทยภายในวงจรรัฐบาลที่มี หน้าที่เกี่ยวข้องและติดต่อกับส่วนราชการในกองทัพเรือเป็นประจำ ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้เชื่อมหรือผู้มี อำนาจหน้าที่ของบริษัทห้างร้านเป็นผู้ขออนุญาต

๑๖.๕.๒ ผู้เชื่อมประเภทที่ ๒ และ ๓ ให้หัวหน้าคณะทูตต่างประเทศหรือ ทูตทหารที่เกี่ยวข้อง หรือผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจหน้าที่ของบริษัทห้างร้าน เป็นผู้ขออนุญาต

เมื่อส่วนราชการที่จะรับเชื่อมได้รับหนังสือขออนุญาตดังกล่าวแล้ว ให้เสนอขออนุญาตตามลำดับ ชั้นจนถึงกองทัพเรือ โดยชี้แจงรายละเอียดเช่นเดียวกับที่กล่าวไว้ใน ๒๘.๑ วรรคท้าย

หมวด ๕

การป้องกันอักษิภัย

ข้อ ๑๗ การดำเนินการป้องกันอักษิภัย ให้ประกอบด้วย

๑๗.๑ การวางมาตรการป้องกันอักษิภัย

๑๗.๒ เจ้าหน้าที่ดับเพลิง

๑๗.๓ การจัดเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดับเพลิง

๑๗.๔ การฝึกและอบรม

ข้อ ๑๘ รายละเอียดต่าง ๆ ในข้อ ๑๗ ให้เป็นไปตามระเบียบกองทัพเรือว่าด้วยการปฏิบัติ เกี่ยวกับอักษิภัย

ข้อ ๑๙ ให้ถือว่าระเบียบกองทัพเรือว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับอักษิภัยเป็นส่วนหนึ่งของระเบียบนี้

หมวด ๖

การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับการสื่อสาร

ข้อ ๒๐ ให้ส่วนราชการต่าง ๆ ดำเนินการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับการสื่อสาร ดังนี้

๒๐.๑ การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับการสื่อสาร มีความมุ่งหมายเพื่อควบคุมพิทักษ์ รักษา และป้องกันมิให้ความลับของทางราชการอันเนื่องมาจากการสื่อสารรั่วไหล หรือรู้ไปถึง หรือตกไปอยู่ กับบุคคลผู้ไม่มีอำนาจหน้าที่หรือฝ่ายตรงข้าม

๒๐.๒ การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับการสื่อสาร จะต้องปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติเกี่ยวกับการสื่อสาร โดยจะต้องยึดถือหลักการตามแนวทางต่อไปนี้

๒๐.๒.๑ บุคคลที่จะได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการสื่อสาร จะต้องเป็นบุคคลที่ได้รับการรับรองความไว้วางใจตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ และต้องผ่านการอบรมการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับการสื่อสารมาแล้ว

๒๐.๒.๒ การดำเนินการต่อข่าวที่มีชั้นความลับซึ่งจะส่งด้วยเครื่องมือสื่อสาร รวมทั้งเอกสารเกี่ยวกับประมวลลับหรือรหัส จะต้องปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ

๒๐.๓ ให้กำหนดประเภทและมาตรการการรักษาความปลอดภัยตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติเกี่ยวกับการสื่อสาร โดยจะต้องพิจารณาถึงเรื่องต่อไปนี้

๒๐.๓.๑ วิธีและการเลือกวิธีการส่งข่าว

๒๐.๓.๒ การรักษาความปลอดภัยในการเตรียมข่าว

๒๐.๓.๓ มาตรการรักษาความปลอดภัยในการส่งข่าว

๒๐.๓.๔ ระบบการรหัสและการเลือกใช้ระบบการรหัส

๒๐.๓.๕ มาตรการรักษาความปลอดภัยทางการรหัส

๒๐.๓.๖ มาตรการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่

หมวด ๘

การปฏิบัติเมื่อปรากฏการละเมิดการรักษาความปลอดภัย

ข้อ ๒๑ การละเมิดการรักษาความปลอดภัย คือ การกระทำใด ๆ จะโดยเจตนาหรือไม่ก็ตามที่ฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามมาตรการการรักษาความปลอดภัยที่กำหนดไว้

ข้อ ๒๒ การปฏิบัติเมื่อปรากฏการละเมิดการรักษาความปลอดภัย มีความมุ่งหมายเพื่อลดความเสียหายให้น้อยที่สุด และป้องกันมิให้เกิดการละเมิดการรักษาความปลอดภัยซ้ำอีก ตลอดจนค้นหาข้อบกพร่อง สาเหตุ ผลเสียหาย เพื่อนำมาวิเคราะห์ วิจัย ในการปรับปรุงแก้ไขมาตรการการรักษาความปลอดภัยให้รัดกุมยิ่งขึ้น

ข้อ ๒๓ เมื่อส่วนราชการใดพบหรือทราบว่ามีกรณีการละเมิดการรักษาความปลอดภัยหรือสงสัยว่าจะมีการละเมิดการรักษาความปลอดภัย จะต้องรีบดำเนินการเบื้องต้นเพื่อลดความเสียหายให้เหลือน้อยที่สุด และป้องกันมิให้เกิดการละเมิดการรักษาความปลอดภัยซ้ำอีก และในเวลาเดียวกันให้ถือปฏิบัติตามแนวทางในระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ กับแจ้งให้กรมข่าวทหารเรือทราบในโอกาสแรก

หมวด ๘

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๒๔ ข่าวดสารลับเกี่ยวกับการป้องกันประเทศที่รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศส่งให้แก่ประเทศไทย จะต้องกำหนดชั้นความลับในระดับเดียวกัน หรือสูงกว่าที่รัฐบาลหรือองค์การนั้น ๆ กำหนด

ข้อ ๒๕ ในยามสงครามหรือในเขตที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก เมื่อผู้บังคับบัญชาส่วนราชการใดเห็นว่า จำเป็นต้องกวดขันการรักษาความลับเป็นพิเศษ ก็ให้ใช้มาตรการที่เหมาะสมตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้ เช่น จัดให้มีการตรวจข่าวของผู้ได้บังคับบัญชาที่จะส่งออกนอกส่วนราชการ หรืองดการติดต่อสื่อสารส่วนตัว

ข้อ ๒๖ ให้ผู้ที่ถูกจับเป็นเชลยศึกทุกคนตอบคำถามของข้าศึกเพียง ยศ ชื่อ ชื่อสกุล วันเกิด และหมายเลขของตนเท่านั้น ห้ามแจ้งข่าวสารอื่นใดนอกเหนือไปจากนี้เป็นอันขาด นอกจากนั้นให้พยายามแจ้งยศ ชื่อ ชื่อสกุล วันเกิด หมายเลขของตนและตำบลที่ของสถานที่กักกัน ไปยังคณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ ณ กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ โดยเร็วด้วย แต่ห้ามแจ้งข่าวสารอย่างอื่นเป็นอันขาด

ให้ผู้บังคับบัญชารวมทหารที่ออกปฏิบัติการในแนวหน้ามิให้เขียนบันทึกส่วนตัวหรือหลักฐานอื่น ๆ ที่อาจเป็นประโยชน์แก่ข้าศึก ในเมื่อถูกข้าศึกยึด

ข้อ ๒๗ เมื่อเรือโค่นกับเรืออื่น หรือสิ่งก่อสร้างใด ๆ การให้ผู้แทนของเรือหรือสิ่งก่อสร้างนั้นๆ มาสำรวจเรือของตน ผู้บังคับการเรือจะต้องพยายามรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับความลับของทางราชการไว้ให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

ข้อ ๒๘ การเปิดเผยความลับแก่บุคคลภายนอก ให้ปฏิบัติดังนี้

๒๘.๑ การเปิดเผยความลับของทางราชการแก่บุคคลชาวต่างประเทศ รัฐบาลต่างประเทศ บุคคลสัญชาติไทยที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของรัฐบาล บริษัทห้างร้านหรือของเอกชนชาวต่างประเทศ บุคคลหรือหน่วยภายนอกวงราชการไทย จะกระทำได้เฉพาะเมื่อได้รับอนุมัติเป็นลายลักษณ์อักษรจากกองทัพเรือแล้วเท่านั้น และถ้าความลับดังกล่าวกำหนดชั้นลับที่สุด ให้แจ้งส่วนราชการเจ้าของเรื่องทราบด้วย

การรายงานขออนุมัติกองทัพเรือจะต้องแจ้งรายละเอียดของผู้ที่จะให้ทราบความลับนั้นให้มากที่สุด เช่น ชื่อ ชื่อสกุล วันเดือนปีเกิด สถานที่เกิด สัญชาติ อาชีพ ตำบลที่อยู่ทุกแห่ง และเหตุผลที่ควรให้ทราบความลับนั้น ๆ

๒๘.๒ เอกสารลับที่ได้รับอนุมัติให้ส่งแก่บุคคล หรือส่วนราชการภายนอกวงราชการ รัฐบาลได้ จะต้องเขียนข้อความที่ปกหน้าด้านนอกหรือตัวเอกสาร ดังนี้

“เอกสารนี้มีข้อความที่กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของประเทศชาติ ห้ามเปิดเผยข้อความดังกล่าวแก่ผู้ไร้อำนาจหน้าที่ มิฉะนั้น จะมีความผิดทางอาญาตามกฎหมาย”

ถ้าเอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารชั้น "ลับที่สุด" หรือ "ลับมาก" นอกจากจะต้องเขียนข้อความดังกล่าวแล้ว ให้เขียนข้อความดังนี้ คือ

"ผู้รับเอกสารนี้จะต้องทำบัญชีรายชื่อผู้ที่ได้รับทราบข้อความในเอกสารไว้ทุกคนเพื่อแสดงต่อกองทัพเรือได้ทุกขณะ"

ข้อ ๒๕ การกระจายข่าวสารต่อสาธารณชนให้ปฏิบัติดังนี้

๒๕.๑ การกระจายข่าวสารที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกองทัพอื่น ๆ จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากกองทัพนั้น ๆ แล้ว

๒๕.๒ ให้ส่วนราชการที่ปฏิบัติราชการเกี่ยวข้องกับบริษัท ร้านค้า แข่งแก่บริษัทหรือร้านค้านั้น ให้ระมัดระวังอย่าเปิดเผยหรือโฆษณาโดยมีความลับของทางราชการติดไปด้วย

ข้อ ๓๐ ให้ผู้บังคับบัญชาของส่วนราชการเป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมการจำลองแบบ การเขียน การถ่ายภาพ สิ่งจำลองภาพเขียน และภาพถ่าย วัสดุทุกสิ่งภายในส่วนราชการของตน โดยให้ออกระเบียบควบคุมไว้ตามที่เห็นสมควรเพื่อป้องกันมิให้ความลับของทางราชการรั่วไหลออกไปได้

สำหรับการถ่ายทอดทางโทรทัศน์นั้น เนื่องจากไม่สามารถจะนำมาตรวจสอบก่อนได้ เพราะปรากฏแก่สายตาประชาชนทันที จึงจำเป็นที่จะต้องมีการเตรียมการป้องกันล่วงหน้า และต้องคำนึงถึงสิ่งที่อยู่ห่างไกลออกไป หรือสิ่งอื่นที่จะปรากฏในจอโทรทัศน์ด้วย

ข้อ ๓๑ ผู้ใดพบเอกสารลับอยู่กับบุคคลซึ่งไม่มีอำนาจหน้าที่ หรือเมื่อได้ทราบหรือสงสัยพฤติการณ์ที่เกี่ยวกับการจารกรรม การก่อวินาศกรรม หรือการบ่อนทำลาย ให้รีบรายงานผู้บังคับบัญชาทันที

ข้อ ๓๒ ให้กรมข่าวทหารเรือจัดทำคำแนะนำที่จำเป็นอื่น ๆ ให้ส่วนราชการต่าง ๆ ถือปฏิบัติและให้ส่วนราชการต่าง ๆ กำหนดระเบียบปลีกย่อยสำหรับใช้ภายในส่วนราชการได้ตามความเหมาะสม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๓๑

(ลงชื่อ) พลเรือเอก ประพัฒน์ กฤษณจันทร์

(ประพัฒน์ กฤษณจันทร์)

ผู้บัญชาการทหารเรือ

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกรมพลธิการทหารเรือ

ประวัติกรมพลาสติกทหารเรือ

สมัย รัชกาลที่ ๕ ได้ทรงปรับปรุงกิจการทหารให้มีมาตรฐานทัดเทียมกับอารยประเทศทั้งหลายในยุโรป ทรงจัดตั้งกรมยุทธนาธิการขึ้น เมื่อวันที่ ๘ เมษายน พ.ศ.๒๔๓๐ แยกออกเป็น ๒ กรมคือ กรมทหารบก และกรมทหารเรือสำหรับกรมทหารเรือได้แบ่งส่วนราชการออกเป็น ๕ หน่วย ซึ่งใน ๕ หน่วยได้มีกรมคลังพัสดุทหารเรือด้วยมีหน้าที่ในการอำนวยการและตรวจตราควบคุมการเบิกจ่ายซื้อหาสิ่งของไว้ใช้ในราชการ นับได้ว่ากิจการของกรมพลาสติกทหารเรือได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อ ๘ เมษายน พ.ศ.๒๔๓๐ เป็นต้นมาและได้มีการพัฒนาตามลำดับ คือ

- พ.ศ. ๒๔๓๓ ปรับปรุงกิจการในหน้าที่ กรมคลังพัสดุทหารเรือ ขึ้นใหม่
- พ.ศ. ๒๔๔๖ จัดระเบียบการบังคับบัญชาขึ้นใหม่
- พ.ศ.๒๔๔๘ เพื่อความรวดเร็วกรมทหารเรือให้ กรมกองต่างๆจัดซื้อสิ่งของและเครื่องใช้เอง
- พ.ศ. ๒๔๕๖ กระทรวงทหารเรือได้ตั้ง กองพัสดุทหารเรือ ขึ้นตรงต่อกระทรวงทหารเรือหน้าที่จัดซื้อและขายเครื่องครุภัณฑ์ ลหุภัณฑ์กับเสบียงอาหาร
- พ.ศ.๒๔๕๗ ให้ใช้ตราประจำชาติสำหรับตำแหน่ง กรมพัสดุทหารเรือ
- พ.ศ.๒๔๕๙ จัดคลังยุทธอากรณ์ขึ้นในกองพัสดุทหารเรือ และยกฐานะกองพัสดุทหารเรือเป็น “กรมพัสดุทหารเรือ”
- พ.ศ. ๒๔๖๗ ให้ใช้ตราประจำชาติเป็นตราตำแหน่งเจ้ากรมพัสดุทหารเรือแทนตราประจำชาติ “ กองพัสดุทหารเรือ”
- พ.ศ. ๒๔๘๖ ให้มีการปรับปรุงกองทัพเรือใหม่ยกสภาพ กองพัสดุทหารเรือ เป็นกรมพัสดุทหารเรือ
- พ.ศ. ๒๔๙๑ เปลี่ยนชื่อจาก กรมพัสดุทหารเรือ เป็น กรมพลาสติกทหารเรือเป็นหน่วยขึ้นตรงต่อ กองทัพเรือ
- พ.ศ. ๒๔๙๖ กรมพลาสติกทหารเรือ ได้ย้ายสังกัดไปขึ้นต่อ กรมยุทธบริการทหารเรือ
- พ.ศ. ๒๕๐๐ ย้ายกลับมาขึ้นตรงต่อ กองทัพเรือ อีกครั้งหนึ่ง
- พ.ศ. ๒๕๐๑ ได้จัดส่วนราชการและปรับปรุงอัตรา กรมพลาสติกทหารเรือ ใหม่
- พ.ศ. ๒๕๒๑ กท.ได้อนุมัติอัตราของ กองเชื้อเพลิง ใหม่ ๔ ครั้ง (คลังเชื้อเพลิงจุกเสม็ด, คลังเชื้อเพลิงอยู่ตะเภา, คลังเชื้อเพลิงสัตหีบ และ คลังเชื้อเพลิงกรุงเทพฯ)
- พ.ศ.๒๕๒๗ ได้เพิ่มตำแหน่ง ผู้ช่วยเจ้ากรมพลาสติก อีก ๑ ตำแหน่ง และได้แบ่งส่วนราชการ ออกเป็นกอง และแผนกต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานด้านส่งกำลัง ทั้งสายพัสดุและ การบริการมีประสิทธิภาพตามที่กองทัพเรือมอบหมาย
- พ.ศ.๒๕๓๔ กท. ได้อนุมัติอัตราของ ศูนย์บริหารข่าวสารการพัสดุ เป็นหน่วยขึ้นตรงอันดับที่ ๑๓ ของกรมพลาสติกทหารเรือโดยเจ้ากรมพลาสติกทหารเรือ เป็นผู้อำนวยการศูนย์โดยตำแหน่ง เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบทั้งนี้ได้รับมอบภารกิจให้เป็นศูนย์รวบรวมและนำเสนอข้อมูลพัสดุทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับการส่งกำลังของกองทัพเรือให้กับหน่วย ในกองทัพเรือซึ่งจะเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลรายการพัสดุที่อยู่ในความรับผิดชอบของทุกหน่วยเทคนิคภายในกองทัพเรือ
- ๑ เมษายน ๒๕๕๒ กองทัพเรือได้มีการปรับปรุงโครงสร้างตามพ.ร.ฎ.แบ่งส่วนราชการและกำหนดหน้าที่ของส่วนราชการ กองทัพเรือ กองทัพไทย กระทรวงกลาโหม พ.ศ.๒๕๕๒ ตามบันทึก ยก.ทร.ลับมากที่ กท ๐๕๐๕/๔๑ ลง ๒๗ มี.ค.๕๒ให้ ศูนย์ส่งกำลัง ฐานทัพเรือสัตหีบ เป็นหน่วยขึ้นตรงของกรมพลาสติกทหารเรือ ใช้อัตราเฉพาะกิจ หมายเลข ๓๓๑๓ ศูนย์ส่งกำลัง กรมพลาสติกทหารเรือ แนนท้ายคำสั่ง ทร. (เฉพาะ)ลับมาก ที่ ๓/๕๒ ลง ๑ เม.ย.๕๒ จึงได้เปลี่ยนจาก ศูนย์ส่งกำลัง ฐานทัพเรือสัตหีบ เป็น ศูนย์ส่งกำลัง กรมพลาสติกทหารเรือ ตั้งแต่นั้น เป็นต้นมา

ผู้บังคับบัญชาระดับสูง ชั้นนายพลเรือจำนวน ๕ อัตรา ประกอบด้วย

- เจ้ากรมพลธิการทหารเรือ ชั้นยศ พลเรือโท
- รองเจ้ากรมพลธิการทหารเรือ ชั้นยศ พลเรือตรี จำนวน ๒ อัตรา
- ผู้อำนวยการศูนย์ส่งกำลัง กรมพลธิการทหารเรือ ชั้นยศ พลเรือตรี ๑ อัตรา
- ผู้อำนวยการศูนย์บริหารข่าวสารการพัสดุ กรมพลธิการทหารเรือ ชั้นยศ พลเรือตรี ๑ อัตรา

หน่วยขึ้นตรงกรมพลธิการทหารเรือมีทั้งหมด ๑๓ หน่วย ประกอบด้วย

กองบังคับการ
กองควบคุม
กองการจัดหา
กองการพัสดุทางทหารต่างประเทศ
กองโรงงาน
กองตรวจรับ
กองคลังพลธิการ
กองเชื้อเพลิง
กองการเงิน
กองบริการ
โรงเรียนพลธิการ
ศูนย์บริหารข่าวสารการพัสดุ
ศูนย์ส่งกำลัง

หมายเหตุ หน่วยขึ้นตรงกรมพลธิการทหารเรือ ที่มีที่ตั้งแยกจากหน่วยแม่ มีจำนวน ๔ หน่วย คือ

กองเชื้อเพลิง ที่ตั้ง : ม.๖ ต.พลูตาหลวง อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ๒๐๑๘๐
กองบริการ ที่ตั้ง : พระราชวังเดิม ถ.วังเดิม แขวงวัดอรุณ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐
โรงเรียนพลธิการ ที่ตั้ง : ถนนทางรถไฟสายเก่า แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ ๑๐๒๖๐
ศูนย์ส่งกำลัง ที่ตั้ง : ต.สัตหีบ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ๒๐๑๘๒

ภารกิจ กรมพลธิการทหารเรือ ให้การสนับสนุนหน่วยต่างๆ ของกองทัพเรือในด้านการส่งกำลังถือได้ว่ามีความจำเป็นและสำคัญยิ่งด้านหนึ่งของกองทัพเรือโดยเฉพาะอย่างยิ่งใน การจัดหา เก็บรักษา แจกจ่ายและการบริการจัดเลี้ยงของกรมพลธิการทหารเรือ มีมาตั้งแต่ครั้งในอดีตตั้งแต่สมัยกรุงรัตนโกสินทร์เป็นต้นมา

ตราประจำหน่วยเป็นรูปกุญแจไขว้ ซ้อนทับบนสมอ มีช่อชัยพฤกษ์ โอบขึ้นสองข้าง เบื้องล่างมีแถบปลายแฉกสะบัดขึ้นทั้งสองข้าง กลางแถบ มีคำว่า "กรมพลธิการทหารเรือ"ทั้งหมดบรรจุอยู่ในวงกลม

เครื่องหมายเหล่าพลธิการเป็นรูปกุญแจไขว้

รายนามผู้บังคับบัญชาสังกัด กรมพลธิการทหารเรือ
(ศึกษาได้จากเว็บไซต์ของกรมพลธิการทหารเรือ)

<http://www.supply.navy.mi.th>